

UNIVERSITATEA “BABEȘ-BOLYAI” CLUJ-NAPOCA
FACULTATEA DE LITERE

**CORECTITUDINEA POLITICĂ – INSTRUMENT DE
PERSUASIUNE ÎN DISCURSURILE
PREȘEDINTELUI S.U.A. BARACK OBAMA PRIVIND
DREPTURILE COMUNITĂȚII LGBT ȘI CĂSĂTORIA
ÎNTRE PERSOANELE DE ACELAȘI SEX**

REZUMAT TEZĂ DOCTORAT

COORDONATOR ȘTIINȚIFIC:

PROF. UNIV. DR. MIHAI M. ZDRENGHEA

DOCTORAND:

ENESCU (nume actual PARASCHIV)

DIANA-CRISTINA

2014

CUPRINS

INTRODUCERE	i
CAPITOLUL 1. CORECTITUDINEA POLITICĂ	1
1.1 Introducere.....	1
1.2 Corectitudinea politică – definiție	3
1.3 Corectitudinea politică în Statele Unite	12
1.3.1 Originea corectitudinii politice	12
1.3.2 Evoluția concepului.....	14
1.3.3 Aspecte ideologice ale fenomenului	18
1.3.4 Forme de manifestare a fenomenului.....	21
1.3.4.1 Acțiunea afirmativă	22
1.3.4.2 Coduri de conduită	23
1.3.4.3 Multiculturalism	27
1.3.5 Corectitudinea politică – avantaje și dezavantaje	29
1.3.6 Aspecte lingvistice ale fenomeului	35
1.3.6.1 Prezentare generală.....	35
1.3.6.2 Vocabularul corectitudinii politice	40
1.4 Statele Unite – încotro?	49
1.5 Concluzii.....	54
CAPITOLUL 2. STUDIUL LIMBII ȘI ANALIZA DISCURSULUI	57
2.1 Introducere.....	57
2.2 Studiul limbii – cadru general.....	58
2.2.1 Lingvistica.....	58
2.2.2 Sociolingvistica.....	59
2.2.3 Pragmatica.....	59

2.2.4 Psihologia cognitivă.....	61
2.2.5 Studiul critic al limbii: lingvistica critică și analiza critică de discurs	61
2.3 Analiza de discurs – cadru general	62
2.3.1 Discursul – definiție	62
2.3.2 Structura discursului	64
2.3.2.1 Structura informației.....	66
2.3.2.2 Coeziunea	67
2.3.3 Discursul: o abordare pragmatică.....	69
2.3.3.1 Teoria actelor de vorbire	72
2.3.3.2. Presupoziția și implicatura	74
2.4 Analiza de discurs și discursul politic	76
2.4.1 Conceptul de “politică” – definiție.....	76
2.4.2 Discursul politic – definiție.....	77
2.4.2.1 Discursul politic	79
2.4.3 Lingvistica critică și discursul politic	80
2.4.3.1 Analiza critică de discurs și discursul politic	83
2.4.3.1.1 Discursul și puterea.....	91
2.4.3.1.2 Discursul și ideologia	96
2.5 Retorica – cadru general	99
2.5.1 Retorica	101
2.5.2 Retorica și analiza critică de discurs	103
2.6 Concluzii.....	105
CAPITOLUL 3. METODOLOGIE ȘI CADRU ANALITIC.....	107
3.1 Introducere.....	107
3.2 Cercetarea calitativă vs. cercetarea cantitativă	108
3.3 Colectarea și analiza datelor	110
3.4 Cadrul analitic.....	112
3.4.1 Analiza de discurs	112
3.4.2 Analiza critică de discurs	112

3.5 Strategii de persuasiune	116
3.5.1 Reprezentarea actorilor, acțiunilor și evenimentelor	117
3.5.1.1 Lexicalizarea.....	118
3.5.1.2 Sintaxa propoziției.....	119
3.5.1.2.1 Diateza pasivă.....	119
3.5.1.2.2 Nominalizarea.....	120
3.5.1.2.3 Negația.....	121
3.5.2 Prezentarea informațiilor.....	121
3.5.3 Selecția și utilizarea cuvintelor	122
3.5.4 Intertextualitatea.....	126
3.5.5 Structuri retorice.....	128
3.6 Concluzii.....	129
CAPITOLUL 4. CORECTITUDINEA POLITICĂ ÎN DISCURSURILE PREȘEDINTELUI OBAMA PRIVIND DREPTURILE COMUNITĂȚII LGBT ȘI CĂSĂTORIA ÎNTRE PERSOANELE DE ACELAȘI SEX	131
4.1 Introducere.....	131
4.2 Drepturile comunității LGBT și căsătoria între persoanele de același sex	133
4.3 Poziția Președintelui Obama privind căsătoria între persoanele de același sex	137
4.4 Analiza discursurilor Președintelui Obama privind drepturile comunității LGBT și căsătoria între persoanele de același sex	138
4.5 Concluzii.....	185
CONCLUZII.....	187
BIBLIOGRAFIE	191
ANEXA 1	203
ANEXA 2.....	204

ANEXA 3 209
ANEXA 4 215
ANEXA 5 218
ANEXA 6 222
ANEXA 7 225
ANEXA 8 230
ANEXA 9 234
ANEXA 10 237
ANEXA 11 242

Cuvinte-cheie: corectitudine politică, Președintele Barack Obama, American, LGBT, căsătorie, persoanele de același sex, orientare sexual, ideologie, putere, discurs, context, analiza critică de discurs, persuasiune, discriminare, gen, egalitate, libertate, victimă, homofob

Introducere

Corectitudinea politică (political correctness, PC) reprezintă un fenomen sociolingvistic unic ce a apărut în anii 1960 în Statele Unite ale Americii ca o încercare de a schimba atitudini și comportamente sociale. Cu toate acestea, fenomenul a suscitat interesul public abia spre sfârșitul anilor 1980, când s-a încercat înlocuirea și chiar eradicarea din vocabular a termenilor considerați ofensatori pentru grupurile defavorizate.

Așadar, începând din anii 1980, corectitudinea politică a fost intens dezbătută. Există sute de cărți și, probabil, mii de eseuri și jurnale sau ziar articole publicate pe această temă, cele mai multe dintre ele concentrându-se pe aspectele sociale, ideologice sau culturale ale fenomenului. Puține dintre acestea au abordat subiectul dintr-o perspectivă lingvistică, lucrarea cea mai cuprinzătoare aparținând lui Geoffrey Hughes (2010). Problema a fost, de asemenea, abordată de lingviști de renume precum Norman Fairclough (2003b), John Searle (1993) și David Crystal (2005, 2007).

Inițial preocupată de educație și curricula, corectitudinea politică a pătruns treptat în multe alte domenii, cum ar fi mass-media, politică, divertisment, etc. ca o abordare nouă, „corectă” a problemelor legate de rasă, religie, orientare sexuală, etc.

Având în vedere faptul că a suferit numeroase modificări în timp, conceptul s-a dovedit a fi foarte greu de definit. În general, analiștii conservatori consideră corectitudinea politică o formă de cenzură, de cele mai multe ori asociind-o cu „Newspeak”-ul orwellian sau descriind-o ca „marxism cultural” (Buchanan 2001), „McCarthy-ism liberal” (Dickstein 1994) sau un „nou autoritarism” (Jenkins 1992). Dimpotrivă, alți analiști nu îmbrățișează nici unul dintre aceste puncte de vedere,

susținând că întregul fenomen nu este altceva decât un mit (Wilson 1996; Feldstein 1997), în timp ce alții (Fish 1994; Cummings 2001; Fairclough 2003b; Crystal 2005, 2007; Hughes 2010) încearcă să adopte o abordare obiectivă a acestei probleme. Geoffrey Hughes, de exemplu, oferă o definiție a conceptului care îi surprinde esența. Potrivit lui Hughes, încă de la „primele manifestări în America, corectitudinea politică a avut o dublă agendă, fiind o combinație de libertate și constrângere” (2010: 284). Analizând termenii „corectitudine politică” el susține că „aspectul *politic* a implicat deschiderea de noi orizonturi culturale”, în timp ce termenul „*corectitudine* a adus conformitate în acceptarea de noi agende, de noi limite cu privire la libertatea de exprimare, precum și evitarea în general a anumitor subiecte controversate” (2010: 284).

Unicitatea corectitudinii politice se datorează faptului că a avut un impact semnificativ nu numai asupra limbii, ci și asupra mentalității americane. După cum subliniază Loury, ceea ce este sigur în ceea ce privește impactul corectitudinii politice este că „modul în care sunt abordate problemele grupurilor minoritare și scopul discursului legat de acestea s-a schimbat în ultimele două decenii” (1994: 132).

Contextul studiului

Ultimul deceniu a fost caracterizat de un interes tot mai mare al societății occidentale în ceea ce privește problemele legate de rasă, religie, etnie, sex, xenofobie, drepturile homosexualilor și căsătoria între persoanele de același sex, toate acestea constituind pilonii majori ai corectitudinii politice.

În mod surprinzător, în ultimii câțiva ani s-a înregistrat – în special în Statele Unite – o creștere fără precedent a numărului de persoane care acceptă căsătoria între persoanele de același sex, anul 2013 fiind reprezentativ în ceea ce privește legalizarea acesteia. Căsătoria între persoanele de același sex este acum legală în șaptesprezece state din Statele Unite și Districtul Columbia. Ceea ce este frapant este faptul că într-un interval de timp foarte scurt, mai exact 2009-2013, a existat o schimbare semnificativă la nivelul opiniei publice cu privire la această problemă. Astfel, potrivit

unui sondaj Gallup realizat în 2009, doar 40% din populația americană a fost de acord cu legalizarea căsătoriei între persoanele de același sex. Prin contrast, în 2013 – potrivit unui sondaj Gallup realizat în luna iulie 2013 – 52% din americani erau în favoarea unei legi care ar legaliza căsătoriile între persoanele de același sex în toate statele americane. Sondajul arată că americanii au început să perceapă homosexualitatea nu ca pe o alegere, ci ca pe o parte a personalității individului. Un sondaj realizat de Washington Post / ABC News în 2013 relevă faptul că procentul americanilor ce se declară în favoarea legalizării căsătoriei între persoanele de același sex a crescut la aproape 60%. Este demn de menționat faptul că 81% dintre americanii ce susțin legalizarea căsătoriei între persoanele de același sex sunt sub 30 de ani.

Referindu-se la problema legalizării căsătoriilor între homosexuali, Whit Ayres, și consultant politic republican, a afirmat: “Asupra niciunui alt aspect al vieții americanilor nu s-a schimbat atât de repede percepția acestora cum s-a schimbat asupra drepturilor homosexualilor” (Cockerham 2014).

Dintre toți liderii politici care au jucat un rol vital în cristalizarea acestei probleme extrem de controversate, cel care s-a remarcat ca un apărător important al drepturilor și libertăților comunității LGBT este președintele Barack Obama.

În mai 2010, președintele Obama a devenit primul președinte american care a aprobat căsătoria între persoanele de același sex. În februarie 2011, Președintele a anunțat că Departamentul de Justiție va înceta să mai susțină constituționalitatea Legii Căsătoriei (Defense of Marriage Act), o lege federală adoptată de președintele Bill Clinton în 1996, conform căreia căsătoria reprezenta uniunea între un bărbat și o femeie. Această lege acorda cuplurilor căsătorite mai mult de o mie de privilegii și dădea dreptul statelor americane care interzic căsătoria între persoanele de același sex de a nu recunoaște astfel de căsătorii oficiate în alte state. În septembrie 2011 Președintele Obama a încheiat oficial politica “Don’t Ask Don’t Tell” (care le permitea homosexualilor să activeze în armată, dar le interzicea să își declare în mod deschis orientarea sexuală), permițând astfel cadrelor militare gay să nu își mai

ascundă orientarea sexuală. În luna mai 2012, într-un interviu cu ABC News, Președintele și-a exprimat public sprijinul căsătoriei între persoanele de același sex.

În mod paradoxal, promovarea de către președintele Obama a drepturilor LGBT și a căsătoriei între persoanele de același sex, pe de o parte, și creșterea numărului celor în favoarea acestei probleme, pe de altă parte, a avut loc într-un moment în care corectitudinea politică pare să fi dispărut de pe scena publică, ceea ce părea a fi o ipoteză foarte plauzibilă, având în vedere conotațiile negative ale termenului. Cu toate acestea, studiind tipurile de discurs în care au pătruns termenii specifici corectitudinii politice, Geoffrey Hughes (2010) a ajuns la concluzia că discursul oficial conține cel mai mare număr de astfel de termeni. Prin urmare, exista o probabilitate ridicată ca discursurile președintelui Obama cu privire la drepturile comunității LGBT și la căsătoria între persoanele de același sex să conțină un număr mare de cuvinte / expresii PC.

Obiectivele studiului

Pornind de la constatările lui Geoffrey Hughes(2010), am selectat un corpus lingvistic care cuprinde zece discursuri ținute de către președintele Barack Obama între 2009 și 2013 privind drepturile comunității LGBT și căsătoria între persoanele de același sex.

Având în vedere faptul că discursul politic, în general, și discursul politic, în special, sunt prin excelență persuasive (Fairclough 1989, Fauconnier 1994), studiul de față a început ca o încercare de a descoperi modul în care președintele Obama utilizează termeni specifici corectitudinii politice în discursurile selectate și cu ce scop. Dat fiind faptul că un astfel de studiu implica în prealabil o analiză complexă a întregului fenomen al corectitudinii politice, cercetarea de față a urmărit următoarele aspecte:

- 1) Ce este corectitudinea politică? Când, unde și de ce a apărut?
- 2) Cum a evoluat corectitudinea politică în Statele Unite de-a lungul timpului?

3) Cum este utilizată corectitudinea politică de către președintele american Barack Obama în discursurile sale privind drepturile comunității LGBT și căsătoria între persoanele de același sex? Cu ce scop?

4) Din moment ce corectitudinea politică pare să fi redefinit moralitatea și valorile, ar putea fi percepută ca un fenomen periculos sau, dimpotrivă, ca o schimbare considerabilă în bine?

5) Care este scopul final al corectitudinii politice?

Cu toate acestea, în timpul cercetărilor mele am descoperit, spre surprinderea mea, că numărul termenilor PC ce apar în discursurile președintelui Obama este extrem de redus, ceea ce a dus la următoarele ipoteze:

1) Corectitudinea politică – mai precis, vocabularul specific acesteia – nu mai este folosită în discursul oficial.

2) Este decizia președintelui Obama de a folosi în discursurile selectate un număr cât mai mic de astfel de termeni.

3) Corectitudinea politică a depășit nivelul lexical, devenind astfel dificil de identificat.

În ceea ce privește prima ipoteză, corpus-ul lingvistic supus analizei nu poate fi considerat suficient de reprezentativ pentru a o confirma. Cu toate acestea, este foarte puțin probabil ca această ipoteză să fie plauzibilă, având în vedere că aceasta contrazice constatările lui Geoffrey Hughes (2010).

În al doilea caz, întrebarea care a apărut a fost de ce ar alege Președintele Obama să evite folosirea vocabularului PC în discursurile sale. Un posibil răspuns este că, dat fiind faptul că acest concept (PC) are în prezent conotații negative, fiind foarte criticat, președintele Obama are în vedere menținerea unei imagini integre a Președinției SUA.

În ceea ce privește a treia ipoteză, consider că discursurile selectate constituie un corpus lingvistic reprezentativ pentru a o confirma. Prin urmare, obiectivul principal al cercetării mele a fost să dezvăluie faptul că fenomenul corectitudinii politice a reușit să transceadă nivelul lexical, devenind o unealtă extrem de subversivă și eficientă.

Metodologia folosită

Pornind de la ideea conform căreia limba reprezintă un instrument prin intermediul căruia individul poate acționa asupra lumii înconjurătoare (Taylor 2001: 6), analiza de discurs este considerată un modus operandi adecvat ce expune modul în care este utilizat limbajul în problemele legate de orientarea sexuală. Modul în care sunt abordate aceste probleme delicate în diferite tipuri de discurs constituie obiectul analizei de discurs, care subliniază pozițiile de putere, precum și generarea și reprezentarea de identități și imagini (Fairclough 1995b: 24).

Având în vedere faptul că aspectele ce țin de orientarea sexuală sunt de obicei abordate implicit sau indirect, o analiză de discurs corectă va încerca să dezvăluie cât mai multe nuanțe și semnificații contextuale specifice.

Fairclough sugerează că analiza discursului poate fi interpretată ca un barometru al diferitelor procese sociale și al diversității (1995a: 209) și că orice text poate oferi fundamentare a modificărilor sociale.

Dat fiind faptul că studiul de față încearcă să demonstreze faptul că fenomenul corectitudinii politice funcționează ca un puternic instrument de persuasiune în discursurile președintelui Obama cu privire la drepturile comunității LGBT și căsătoria între persoanele de același sex, cadrul analitic pe care l-am folosit se axează pe analiza critică de discurs – CDA (Fairclough 1989, 1992, 1995a, 1997; van Dijk 1997, 1998a, 2001, 2006), punând accent pe dimensiunile semantice și pragmatice ale limbii.

Rob Batstone (1995) rezumă cel mai bine principiile CDA: ceea ce CDA intenționează să releve este modul în care este conceput un discurs astfel încât să transmit anumite puncte de vedere (de obicei îndoctrinatoare) integrate subtil. Astfel, acestea nu pot fi contestate în mod deschis, ceea ce duce, prin urmare, la ceea ce Kress numește “retragerea în mistificare și impersonalitate” (citată în Batstone 1995: 198-9).

Având în vedere strategiile utilizate de către specialiștii CDA, acesta este strâns legat în prezent de metoda calitativă de analiză a discursului.

După cum remarcă van Dijk, stilul lexical reprezintă “un mijloc important de exprimare ideologică la nivelul discursului. În funcție de factorii contextuali [...] utilizatorii de limbă pot alege diferite cuvinte pentru a se referi la lucruri, oameni, acțiuni sau evenimente” (1998a: 205). Prin urmare, analiza lingvistică a discursurilor selectate ale președintelui Obama s-a concentrat pe selecția termenilor utilizați și a relațiilor dintre aceștia (Fairclough 1989: 116).

Deși mai puțin clar și mai discret comparativ cu stilul lexical, sintaxa propoziției reprezintă, la rândul său, un instrument extrem de relevant pentru identificarea ideologiei în cadrul discursului (van Dijk 1997).

Dat fiind faptul că strategiile retorice utilizate în discursurile politice au funcție persuasivă, și, prin urmare, o semnificație politică într-un context politic de comunicare (van Dijk 1997: 35), studiul de față a adus în discuție și figurile de stil. Astfel, o atenție deosebită a fost acordată antitezei, paralelismului, anaferei, epiforei și aliterației. Aceste figuri de stil, alături de repetiția semantică (van Dijk 1997: 35), sunt considerate cele mai eficiente strategii folosite pentru a evidenția anumite sensuri preferate de vorbitor și, astfel, pentru a convinge subtil publicul să îmbrățișeze punctul de vedere al vorbitorului (van Dijk 1997, 2006).

Structura tezei

Prezentul studiu este împărțit în patru capitole, urmate de secțiunea de bibliografie și anexe, acestea din urmă constând în cele zece discursuri ale președintelui Obama cu privire la drepturile comunității LGBT și la căsătoria între persoanele de același sex. Introducerea și concluziile nu figurează ca fiind capitole în sine.

Capitolul 1 – *Corectitudinea politică* – abordează diferitele definiții ale corectitudinii politice și manifestarea acestora în Statele Unite, concentrându-se pe originile fenomenului și ale expresiei “corectitudine politică”, precum și pe aspectele ideologice ale fenomenului. De asemenea, sunt subliniate anumite aspecte semnificative ale corectitudinii politice: acțiunea afirmativă, codurile de vorbire, codurile de conduită și multiculturalismul. Sunt prezentate avantajele și dezavantajele

acestui fenomen, dimensiunea lingvistică – mai precis, lexiconul PC – fiind pilonul principal al acestei discuții. Capitolul surprinde și schimbările care s-au produs și se produc în Statele Unite ale Americii ca urmare a corectitudinii politice.

Capitolul 2 – *Studiul limbii și analiza discursului* – aduce în discuție diferite abordări privind analiza discursului, axându-se pe analiza critic de discurs – mai exact, cadrul analitic propus de Fairclough (1989, 1992, 1995a, 1997) și van Dijk (1997, 1998a, 2001, 2006). În plus, este prezentat succint discursul politic, precum și legătura dintre limbă și putere, pe de o parte, și limbă și ideologie, pe de altă parte.

Capitolul 3 – *Metodologia și cadrul analitic utilizate* – descrie metodologia și cadrul teoretic pe care l-am folosit pentru analiza discursurilor selectate. Mai întâi sunt prezentate două dintre metodele utilizate cel mai frecvent în analiza lingvistică – cea calitativă și cea cantitativă, apoi se discută cei doi piloni principali ai analizei de față: opțiunile lingvistice ale președintelui Obama în discursurile supuse analizei și structurile retorice folosite în discursurile prezidențiale – mai exact, figurile de stil utilizate de președintele SUA.

Capitolul 4 – *Corectitudinea politică în discursurile președintelui Obama cu privire la drepturile comunității LGBT și la căsătoria între persoanele de același sex* – reprezintă analiza lingvistică propriu-zisă a discursurilor selectate. Obiectivul acestei analize este de a dezvălui faptul că ideologia din spatele textelor analizate este nici mai mult nici mai puțin decât cea a corectitudinii politice. În același timp, analiza își propune să sublinieze că fenomenul corectitudinii politice a devenit o unealtă de manipulare pe care președintele Obama o utilizează cu scopul de a promova drepturile comunității LGBT și căsătoria între persoanele de același sex.

Concluzii

Deși dezbătută pe larg și analizată în detaliu, corectitudinea politică rămâne un subiect extrem de complex, cu numeroase fațete, manifestări și influențe.

După cum indică rezultatele studiului de față, corectitudinea politică s-a dovedit a fi extrem de dificil de definit, acest lucru datorându-se faptului că nu se

cunosc cu exactitate nici originile, nici sursa acestui fenomen. Mai mult decât atât, termenul a suferit numeroase modificări de-a lungul timpului, definițiile sale mergând mână în mână cu evoluția fenomenului.

Dacă există o trăsătură distinctivă a Statelor Unite ale Americii, aceea este diversitatea sa culturală și etnică remarcabilă. America s-a putut mândri întotdeauna cu valorile pe care a fost fondată societatea americană: libertate, egalitate, toleranță. Cu toate acestea, Războiul Civil, mișcarea feministă, și mai târziu mișcarea Latino, precum și lupta comunității LGBT pentru drepturi egale stau mărturie a faptului că drumul spre libertate și toleranță nu a fost unul ușor și pare să nu se fi încheiat nici până acum.

Având în vedere acest context social instabil, pe de o parte, și diversitatea în creștere a Americii, pe de altă parte, nu ar trebui să ne surprindă faptul că fenomenul corectitudinii politice a apărut în Statele Unite ca o încercare de a atrage atenția asupra diferențelor culturale în vederea modificării atitudinilor sociale cu privire la acestea. Cu toate acestea, de la apariția sa până în prezent corectitudinea politică a suferit schimbări majore, depășind domeniul educațional și evoluând într-o ideologie globală ale cărei interese principale sunt rasa, orientarea sexuală, apartenența religioasă, culturală, etnică, xenofobia etc.

Modul în care corectitudinea politică a încercat să modifice atitudinea și comportamentul a fost prin înlocuirea sau chiar eliminarea din vocabular a termenilor considerați ofensatori pentru grupurile defavorizate. Cu toate acestea, deși s-au produs schimbări semnificative la nivelul limbii, cele mai multe dintre cuvintele și expresiile folosite pentru a înlocui limbajul discriminatoriu s-au dovedit a fi artificiale, fiind considerate de lingviști o anomalie din punct de vedere lingvistic.

În ceea ce privește evoluția sa în Statele Unite, corectitudinea politică s-a manifestat cel mai pregnant în campusurile universitare. Implementarea acțiunii afirmative, a codurilor de vorbire și de conduită a stârnit reacții puternice împotriva acestor aspecte, corectitudinea politică ajungând să fie percepută ca o amenințare serioasă la adresa universităților americane și a ideii de educație liberală, din cauza constrângerilor ce în ce mai absurde asupra libertății de exprimare. Prin urmare, acest

fenomen a devenit rapid un subiect public major, fiind dezbătut pe larg de către intelectuali, academicieni, jurnaliști, și chiar președinți ai Statelor Unite. De-a lungul timpului, corectitudinea politică a pătruns în sectoare-cheie, cum ar fi: mass-media, divertisment, politică, etc.

Din punctul meu de vedere, corectitudinea politică reprezintă o ideologie periculoasă, un adevărat cal troian care – sub masca promovării egalității, echității și toleranței – urmărește subminarea societății occidentale și, implicit, a valorilor acesteia.

Întrebarea care decurge în mod firesc din cele de mai sus este care ar fi motivul pentru care Președintele Obama promovează ideologia corectitudinii politice? Care este scopul final al acestei ideologii? Să fie oare stabilirea unei noi ordini mondiale? Nu ne putem decât teme de modul în care acest lucru se va traduce în viitor, atunci când noțiunile de bine și rău, normal și anormal va fi șters nu numai din mințile și inimile americanilor, ci din inimile și mințile cetățenilor din această lume.

Importanța și contribuția studiului

Dupa cum au relevat rezultatele acestui studiu, corectitudinea politică a devenit un instrument de persuasiune extrem de insidios și subversiv prin intermediul căruia se promovează drepturile comunității LGBT și căsătoria persoanelor de același sex. Având în vedere faptul că valorile promovate de corectitudinea politică – egalitate, echitate, toleranță, empatie – se întâmplă să fie identice cu cele ce stau la temelia societății americane, această ideologie periculoasă este dificil de identificat, ceea ce o face cu atât mai amenințătoare dacă se ia în considerare faptul că fenomenul pare să fi dispărut.

Din moment ce corectitudinea politică a evoluat într-o unealtă cu ajutorul căreia se încearcă distrugerea fundamentului societății occidentale (creștinism, familie, patriarhat), moralitatea tradițională și valorile absolute (Bine, Adevăr) fiind înlocuite de o ideologie ce promovează relativitatea valorilor, este evident că acest

fenomen este mai present și mai actual decât oricând. Prin urmare, este extrem de important ca fenomenul corectitudinii politice să fie readus în discuție în cât mai multe domenii de activitate.

Bibliografie selectivă

- Allan, Keith, Kate Burridge. *Forbidden Words: Taboo and the Censoring of Language*. New York: Cambridge University Press, 2006. Print.
- Ayto, John. *A Dictionary of Euphemism*. London: Bloomsbury, 1993. Print.
- Batstone, Rob. "Grammar in Discourse: Attitude and Deniability." In Cook, G. and B. Seidlhofer (eds.). *Principle & Practice in Applied Linguistics*. Oxford: Oxford University Press, 1995. 197-213. Print.
- Beard, Henry, Christopher Cerf. *The Officially Politically Correct Dictionary and Handbook*. London: Grafton, 1992. Print.
- Berman, Paul (ed.). *Debating PC: The Controversy Over Political Correctness on College Campuses*. New York: Laurel Press, 1992. Print.
- Blommaert, Jan. *Discourse. A Critical Introduction*. Cambridge: Cambridge University Press, 2005. Print.
- Brennan, Tim. "PC and the Decline of the American Empire." *Social Policy* 22 (1991): 16-29. Print.
- Brown, Gillian and George Yule. *Discourse Analysis*. Cambridge: Cambridge University Press, 1983. Print.
- Browne, Anthony. *The Retreat of Reason: Political Correctness and the Corruption of Public Debate in Modern Britain*. London: Civitas, 2006. Print.
- Bruce, Tammy. *The New Thought Police: Inside the Left's Assault on Free Speech and Free Minds*. New York: Three Rivers Press, 2001. Print.
- Cameron, Deborah. *Verbal Hygiene*. New York: Routledge, 1995. Print.
- Chapman, Robert L. (ed.). *New Dictionary of American Slang*. New York: Harper & Row, 1986. Print.
- Charteris-Black, Jonathan. *Politicians and Rhetoric: The Persuasive Power of Metaphor*. Basingstoke, New York: Palgrave Macmillan, 2011. Print.

- Chilton, Paul. *Analysing Political Discourse: Theory and Practice*. London: Routledge, 2003. Print.
- Choi, Jung and John Murphy. *The Politics and Philosophy of Political Correctness*. Westport, CT: Praeger, 1992. Print.
- Chomsky, Noam. *Syntactic Structures*. Berlin: Mouton de Gruyter, 1957. Print.
- Crystal, David. *Words, Words, Words*. Oxford: Oxford University Press, 2007. Print.
- Cummings, Michael S. *Beyond Political Correctness*. Boulder, CO: Lynne Rienner, 2001. Print.
- D'Souza, Dinesh. *Illiberal Education. The Politics of Race and Sex on Campus*. New York: Vintage Books, 1992. Print.
- Daume, Daphne (ed.). *Britannica Book of the Year 1992*. UK: Encyclopaedia Britannica Ltd., 1992. Print.
- Dickstein, Morris. "Correcting P.C." In Kurzweil, E., W. Phillips (eds.). *Our country, our culture. The politics of political correctness*. Boston: Partisan Review Press, 1994. 42-9. Print.
- Dijk, Teun van. "Elite Discourse and Racism." In Stanfield, J. H. II (ed.). *Sage Series on Race and Ethnic Relations*. Vol. 6. Newbury Park: Sage, 1993. 31-64. Print.
- Dijk, Teun van. "What Is Political Discourse Analysis?". In Blommaert, J. and C. Bulcaen (eds.). *Political linguistics*. Amsterdam: Benjamins, 1997. 11-52. Print.
- Dijk, Teun van. *Ideology: A Multidisciplinary Approach*. London: Sage, 1998a. Print.
- Dijk, Teun van. "Opinions and Ideologies in the Press." In Bell, A. and P. Garrett (eds.). *Approaches to Media Discourse*. Oxford: Blackwell, 1998b. 21-64. Print.
- Dijk, Teun van. "Discourse as interaction in society." In Dijk, T. van (ed.). *Discourse As Social Interaction. Discourse Studies: A Multidisciplinary Introduction*. Vol. 2. London: Sage, 2000. Print.
- Dijk, Teun van. "Critical Discourse Analysis." In Schriften, D., D. Tannen and H. Hamilton (eds.). *The Handbook of Discourse Analysis*. Oxford: Blackwell, 2001. Print.

- Dijk, Teun van. "Politics, Ideology, and Discourse." In Brown, K. (ed.). *Encyclopaedia of Language and Linguistics*. Oxford: Elsevier, 2006. 728-740. Print.
- Dijk, Teun van. *Discourse and Context. A sociocognitive approach*. Cambridge, New York: Cambridge University Press, 2008. Print.
- Douglas, Walton. *Media Argumentation: Dialectic, Persuasion, and Rhetoric*. New York: Cambridge University Press, 2007. Print.
- Dunant, Sarah (ed.). *The War of Words: The Political Correctness Debate*. London: Virago, 1994. Print.
- Eagleton, Terry. *Ideology: An Introduction*. New York: Verso, 1991. Print.
- Epstein, Barbara. "Political correctness and identity politics." In Aufderheide, P. (ed.). *Beyond PC: Towards a Politics of Understanding*. Saint Paul, Minnesota: Graywolf Press, 1992. 148-54. Print.
- Fairclough, Isabela and Norman Fairclough. *Political Discourse Analysis: A Method for Advanced Students*. New York: Routledge, 2012. Print.
- Fairclough, Norman. *Language and Power*. London: Longman, 1989. Print.
- Fairclough, Norman. *Discourse and Social Change*. Cambridge: Polity Press, 1992. Print.
- Fairclough, Norman. *Critical Discourse Analysis: The Critical Study of Language*. London: Longman, 1995a. Print.
- Fairclough, Norman. *Media Discourse*. London: Edward Arnold, 1995b. Print.
- Fairclough, Norman. *Analysing Discourse. Textual analysis for social research*. London & New York: Routledge, 2003a. Print.
- Fairclough, Norman. "'Political correctness': the Politics of Culture and Language." *Discourse Society* 14.1 (2003b): 17-28. Print.
- Fairclough, Norman and Ruth Wodak. "Critical discourse analysis." In Dijk, T. van (ed.). *Discourse Studies: A Multidisciplinary Introduction*. Vol. 2. London: Sage, 1997. 258-284. Print.
- Fauconnier, Gilles. *Mental Spaces: Aspects of Meaning Construction in Natural Language*. Cambridge: Cambridge University Press, 1994. Print.

- Feldstein, Richard. *Political Correctness: A Response from the Cultural Left*. Minneapolis: University of Minnesota, 1997. Print.
- Fish, Stanley. *There's No Such Thing as Free Speech... and It's a Good Thing, Too*. New York, Oxford: Oxford University Press, 1994. Print.
- Fish, Stanley. *Professional Correctness: Literary Studies and Political Change*. Oxford: Clarendon Press, 1995. Print.
- Fowler, Roger et al. *Language and Control*. London: Routledge and Kegan Paul Ltd., 1979. Print.
- Freeden, Michael. *Ideologies and political theory. A conceptual approach*. Oxford: Clarendon Press, 1996. Print.
- Friedman, Marilyn, Jan Naverson. *Political Correctness: For and Against*. Lanham, MD: Rowman and Littlefield, 1995. Print.
- Furedi, Frank. *Culture of Fear*. London: Cassell, 1997. Print.
- Garner, James F. *Politically Correct Bedtime Stories*. New York: Macmillan Publishing Company, 1994. Print.
- Gitlin, Todd. *The Twilight of Common Dreams*. New York: Metropolitan Books, 1995. Print.
- Gutmann, Amy. *Identity in Democracy*. Princeton: Princeton University Press, 2003. Print.
- Hall, Stuart. "The Problem of Ideology: Marxism without Guarantees." In Morley, D. and K. H. Chen (eds.). *Stuart Hall: Critical Dialogues in Cultural Studies*. London: Routledge, 1996. 25-46. Print.
- Halliday, Michael. *An Introduction to Functional Grammar*. 2nd edn. London: Edward Arnold, 1994. Print.
- Halliday, Michael and Ruqaiya Hasan. *Cohesion in English*. London: Longman, 1976. Print.
- Hay, Colin. *Why We Hate Politics*. Cambridge: Polity Press, 2007. Print.
- Hayes, Dennis (ed.). *The RoutledgeFalmer Guide to Key Debates in Education*. London: RoutledgeFalmer, 2004. Print.

- Hoover, Judith D. and Leigh Anne Howard. "The political correctness controversy revisited." *American Behavioural Scientist* 38.7 (1995): 963-975. Print.
- Hughes, Geoffrey. *Political Correctness: A History of Semantics and Culture*. Oxford: Wiley-Blackwell, 2010. Print.
- Iannone, Carol. "PC with a Human Face." *Commentary* 95.6 (June 1993): 44-8. Print.
- Isserman, Maurice. "Travels with Dinesh." *Tikkun* 6.5 (1991): 81-4. Print.
- Jenkins, Simon, Robert Ilson (eds.). "*The Times*" *English Style and Usage Guide*. London: Times Books, 1992. Print.
- Jensen, Klaus B. and Nicholas W. Jankowski. *A Handbook of Qualitative Methodologies for Mass Communication Research*. London: Routledge, 1991. Print.
- Johnstone, Barbara. *Discourse Analysis*. Oxford: Blackwell Publishing, 2002. Print.
- Kohl, Herbert. "The Politically Correct Bypass: Multiculturalism and the Public Schools." *Social Policy* 22 (Summer 1991): 33-40. Print.
- Kramer, Hilton and Roger Kimball (eds). *Against the Grain*. Chicago: I. R. Dee, 1995. Print.
- Lakoff, George. *Moral Politics: How Liberals and Conservatives Think*. Chicago, London: The University of Chicago Press, 2002. Print.
- Lakoff, Robin. *The Language War*. Berkeley, Los Angeles, London: University of California Press, 2001. Print.
- Lea, John. *Political Correctness and Higher Education: British and American Perspectives*. New York: Routledge, 2009. Print.
- Lessing, Dorris. "Censorship." In Lessing, D. *Time Bites*. London: Fourth Estate, 2004. 72-8. Print.
- Levinson, Stephen. *Pragmatics*. Cambridge: Cambridge University Press, 1983. Print.
- Lind, William S. (ed.). *Political Correctness: A Short History of an Ideology*. Washington, D.C.: Free Congress Foundation, 2004. Print.

- Loury, Glenn. "Self-censorship." In Kurzweil, E. and W. Phillips (eds.). *Our country, our culture. The politics of political correctness*. Boston: Partisan Review Press, 1994. 132-144. Print.
- Malmkjaer, Kirsten. "Functional Linguistics." In Malmkjaer, K. (ed.). *The Linguistic Encyclopedia*. London: Routledge. 2002. 167-170. Print.
- McLeish, Kenneth (ed.) et al. *Key Ideas in Human Thought*. London: Bloomsbury, 1994. Print.
- Mey, Jacob L. *Pragmatics*. Oxford: Blackwell Publishing, 1993. Print.
- Miller, Casey and Kate Swift. *The Handbook of Nonsexist Writing for Writers, Editors and Speakers*. London: The Women's Press, 1981. Print.
- Miller, David. "Politics." In *Blackwell Encyclopaedia of Political Thought*. Oxford: Blackwell, 1991. Print.
- Mills, Sara. *Discourse*. London: Routledge, 1997. Print.
- Nash, Walter. *Jargon*. Oxford: Blackwell, 1993. Print.
- Nash, Walter. *Rhetoric: the Wit of Persuasion*. Cambridge: Blackwell, 1989. Print.
- Neaman, Judith S. and Carole G. Silver. *A Dictionary of Euphemisms*. Hemel Hempstead, UK: Unwin, 1983. Print.
- Neilson, Jim. "The Great P.C. Scare: Tyrannies of the Left." In Williams, J. (ed.). *Pc Wars: Politics and Theory in the Academy*. London, New York: Routledge, 1995. 60-89. Print.
- Perry, Ruth. "A short history of the term *politically correct*." In Aufderheide, P. (ed.). *Beyond PC: Towards a Politics of Understanding*. Saint Paul, Minnesota: Graywolf Press, 1992. 71-9. Print.
- Popescu, Carmen. *Topics in Pragmatics*. Ploiești: Editura Universității Petrol-Gaze din Ploiești, 2006. Print.
- Rauch, Jonathan. *Kindly Inquisitors: The New Attacks on Free Thought*. Chicago: University of Chicago Press, 1995. Print.
- Ravitch, Diane. *The Language Police*. New York: Vintage Books, 2004. Print.
- Rees, Nigel. *The Politically Correct Phrasebook: What They Say You Can Say and Cannot Say in the 1990s*. London: Bloomsbury, 1993. Print.

- Richer, Stephen, Lorna Weir. *Beyond Political Correctness*. Toronto: University of Toronto, 1995. Print.
- Romaine, Suzanne. *Language in Society: An Introduction to Sociolinguistics*. Oxford: Oxford University Press, 1994. Print.
- Romaine, Suzanne. "Variation in Language and Gender." In Holmes, J. and M. Meyerhoff (eds.). *The Handbook of Language and Gender*. Maiden, Oxford: Blackwell Publishing, 2003. Print.
- Scatamburlo, Valerie. *Soldiers of Misfortune: The New Right's Culture War and the Politics of Political Correctness*. New York: Peter Lang, 1998. Print.
- Schlesinger, Arthur M. Jr. *The Disuniting of America*. New York: W. W. Norton, 1998. Print.
- Scruton, Roger. "Ideologically Speaking." In Ricks, C. and L. Michaels (eds.). *The State of the Language*. London: Faber. 1990. 118-29. Print.
- Searle, John. "Is There a Crisis in American Higher Education?" *Bulletin of the American Academy of Arts and Sciences* 46.4 (Jan., 1993): 24-47. Print.
- Searle, John. Interview in *Litere, Arte, Idei* 2 Oct. 1995: 4-7. Print.
- Spencer, Michael. "Multiculturalism, 'political correctness,' and the politics of identity." *Sociological Forum* 9.4 (1994): 547-567. Print.
- Stubbs, Michael. *Discourse Analysis*. Chicago: The University of Chicago Press, 1983. Print.
- Sykes, Charles J. *A Nation of Victims*. New York: St Martin's Press, 1992. Print.
- The American Heritage Dictionary of the English Language*. 4th edn. Boston, New York: Houghton Mifflin Company, 2000. Print.
- The Holy Bible, New King James Version*. Nashville: Nelson, 1982. Print.
- Toffler, Alvin. *Future Shock*. New York: Bantam Books, 1970. Print.
- Ulmann, Stephen. *Language and Style*. Oxford: Basil Blackwell, 1964. Print.
- Waldron, Jeremy. "Minority Cultures and the Cosmopolitan Alternative." In *The Rights of Minority Cultures*. Oxford: Oxford University Press, 1995. Print.
- Wet, Johann C. de. *The Art of Persuasive Communication: A Process*. Claremont: Juta and Company LTD, 2010. Print.

Wilson, John K. *The Myth of Political Correctness: the Conservative Attack on Higher Education*. Durham, NC: Duke University Press, 1996. Print.

Wilson, John. "Power and Pragmatics." In Mey, J. (ed.). *Concise Encyclopedia of Pragmatics*. 2nd ed. Oxford: Elsevier, 2009. 744-747. Print.

Wodak, Ruth. *The Discourse of Politics in Action*. London: Palgrave Macmillan, 2009. Print.

Internet and electronic sources

"Corporate Equality Index: What Businesses Are Rated and How to Participate." *hrc.org*. The Human Rights Campaign, n.d. Web. 30 June 2013.

"Defense of Marriage Act (DOMA)." *britannica.com*. Encyclopaedia Britannica, Inc., n.d. Web. 21 Jan. 2014.

"Don't Ask, Don't Tell." *britannica.com*. Encyclopaedia Britannica, Inc., n.d. Web. 21 Jan. 2014.

"LGBT Pride Month Reception at the White House." www.whitehouse.gov. 13 June 2013. Web. 23 Sep. 2013.

"Manford, Morty." *glbtq.com*. glbtq, Inc., n.d. Web. 3 Jan. 2014.

"Marriage." *dictionary.reference.com*. Dictionary.com, LLC., 2014. Web. 20 Jan. 2014.

"Marriage." *merriam-webster.com*. Merriam-Webster, Inc., 2014. Web. 20 Jan. 2014.

"Marriage." *oxforddictionaries.com*. Oxford University Press, 2014. Web. 20 Jan. 2014.

"Multicultural." *oxforddictionaries.com*. Oxford University Press, 2014. Web. 26 Feb. 2012.

"The American Gay Rights Movement: A Timeline." *Infoplease.com*. Pearson Education, Inc., 2013. Web. 13 Jan. 2014.

Allen, Charlotte. "Beyond the Pale." *weeklystandard.com*. The Weekly Standard LLC, 27 May 2013. Web. 2 Nov. 2013.

- Balz, Dan. "Obama's Ideology Proving Difficult to Pinpoint." *washingtonpost.com*. The Washington Post, 10 July 2008. Web. 8 Jan. 2014.
- Baron, Dennis. "The gender-neutral pronoun: after 150 years still an epic fail." *The Web of Language*. Illinois Educational, 2 Aug. 2010. Web. 13 Oct. 2012.
- Browning, Frank. "Does Obama's Baritone Give Him an Edge?". *salon.com*. Salon Media Group, Inc., 28 Feb. 2008. Web. 12 Jan. 2014.
- Cockerham, Sean. "'Stunning' Shift on Gay Marriage Is Changing Political Landscape." *Miami Herald*. Miami Herald Media Co., 3 Feb. 2014. Web. 15 March 2014.
- Collier, Myles. "Washington State to Remove 'Husband' and 'Wife' From Official Documents." *christianpost.com*. The Christian Post, INC., 29 Nov. 2012. Web. 26 June 2013.
- Crystal, David. *The Crystal Reference Encyclopedia*. Holyhead, Wales: Crystal Reference, 2005. Electronic resource.
- Langer, Emily. "Jeanne Manford, founder of PFLAG, dies at 92." *washingtonpost.com*. The Washington Post, 10 Jan. 2013. Web. 3 Jan. 2014.
- Lii, Jane H. "Unlikely Supporter of Gay Rights Recalls Pivotal Night." *nytimes.com*. The New York Times Company, 3 Nov. 1996. Web. 3 Jan. 2014.
- Lukianoff, Greg. "Speech Codes: The Biggest Scandal On College Campuses Today." *forbes.com*. Forbes.com LLC, 19 Dec. 2012. Web. 13 June 2013.
- Mangan, Lucy. "All style *and* substance." *theguardian.com*. Guardian News and Media Limited, 24 July 2010. Web. 13 Oct. 2012.
- Mears, Bill. "Obama views on same-sex marriage reflect societal shifts." *edition.cnn.com*. Cable News Network, 26 June 2013. Web. 6 March 2014.
- Reed, Bruce. "Yes he is." *slate.com*. The Slate Group LLC, 11 March 2009. Web. 11 Feb. 2014.
- Shrestha, Laura B. and Elayne J. Heisler. *The Changing Demographic Profile of the United States*. Congressional Research Service. *fas.org*, 31 May 2011. Web. 2 March 2013.

Taibbi, Matt. "Obama Is the Best BS Artist Since Bill Clinton." *RollingStone.com*.
14 Feb. 2007. Retrieved from *altnet.org*. 9 Jan. 2014.

Utley, Tom. "What a let-down! The millionth English word arrives with great fanfare.
So why am I still struggling to find the right one?" *dailymail.co.uk*. Associated
Newspapers Ltd., 13 June 2009. Web. 13 Oct. 2012.